

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 19Ek/189/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117244299
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Klaudia Kulichová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6117244299.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, proti povinnej: N. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/X, XXX XX I., o vymoženie 9.479,20 Eur s príslušenstvom, trov pôvodného konania a trov exekúcie, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Peter Hodermarský, so sídlom exekútorského úradu Akad. Hronca 3, 048 01 Rožňava, sp. zn. 57EX 99/18, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie takto

rozhodol:

Súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Exekučný poriadok“) z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 24.10.2017 domáhal od povinnej vymoženia pohľadávky vo výške 9.479,20 Eur s príslušenstvom, trov pôvodného konania a trov exekúcie na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu - rozhodcovský rozsudok Slovenského arbitrážneho súdu, zriadeného Asociáciou Slovenských arbitrážnych súdov, z.z.p.o. sp. zn. 224/08/16 zo dňa 21.11.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23.12.2016 a vykonateľnosť dňa 28.12.2016 (ďalej aj ako „Exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 17.04.2018 súd poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. Peter Hodermarský, so sídlom exekútorského úradu Akad. Hronca 3, 048 01 Rožňava, ktorý predmetnú exekúciu vedie pod spisovou značkou 57EX 99/18.

3. Súdnemu exekútorovi bol dňa 06.07.2018 doručené podanie povinného označené ako „Návrh na zastavenie exekúcie, Návrh na odklad exekúcie do rozhodnutia vo veci samej, Žaloba o ochrane práv spotrebiteľa“, ktorý súd uznesením sp. zn. 19Ek/189/2017 zo dňa 08.11.2018 ako oneskorene podaný zamietol. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 01.12.2018.

4. Súdnemu exekútorovi bol dňa 19.06.2019 doručený ďalší návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 11.06.2019 (ďalej aj ako „Návrh 2“), ktorý je obsahovo podobný, ba takmer totožný s návrhom na zastavenie zo dňa 06.07.2018. Povinná v Návrhu 2 žiada exekúciu zastaviť, nakoľko sú tu okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku a sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná a povinná zároveň navrhuje exekúciu hneď zastaviť pre rozpor s Ústavou SR a únijným právom, pretože jej boli odňaté ústavné práva v súlade s článkom 46 a následne Ústavy SR ako účastníkovi konania pretože nepodrobil zmluvu, z ktorej má pochádzať vymáhaný nárok oprávneného súdnej kontrole v jej prítomnosti a tak aby sa mohla vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. V prípade povinnej, napriek tomu, že zmluva s oprávneným je spotrebiteľskou a obsahuje množstvo neprijateľných zmluvných podmienok, napr. rozhodcovskú doložku, dohodu o zrážkach zo mzdy, kumuláciu viacerých

zmluvných pokút, absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru, spôsob rozvrhnutia úhrady jednotlivých splátok a je zároveň nekalou obchodnou praktickou, ako aj mnohé ďalšie neprijateľné zmluvné podmienky, exekučný titul vydal, čím povinnej podľa jej názoru odoprel spotrebiteľskú ochranu. Povinná ďalej uvádza, že dňa 15.07.2015 s oprávneným uzatvorila zmluvu o úvere č.225018, bola jej poskytnutá výška úveru 2.000,- Eur na 48 mesiacov. Po omeškaní úhrady ju oprávnený dal na rozhodcovský súd kde sa nemohla brániť, vôbec nevedela že je podaná žaloba, žiadny rozsudok jej nebol doručený, až vtedy keď jej prišlo upovedomenie o začali exekúcie od JUDr. Petra Hodermarského. Povinná má za to, že jej bolo odopreté právo brániť sa proti Exekučnému titulu. Rozsudok jej odoslaný síce bol, avšak povinná už v tom čase nebývala na tej istej adrese. Pôžička jej bola poskytnutá vo výške 2.000,- Eur. Povinná tvrdí, že oprávnený v zmluve klame že jej bolo poskytnutých 6.624,- Eur, a to je ďalší dôvod, prečo je zmluva neplatná. Povinná uvádza, že celkovo ku dňu spísania Návrhu 2 uhradila 2.240,- Eur, úver je teda dávno zaplatený a ešte aj preplatený. Čo sa týka zmluvy, tak tá je celá neplatná lebo zavádza spotrebiteľov aj súdy. Oprávnený má dvojaké zmluvy pre spotrebiteľov, ktorí sú zamestnaní normálne na zmluvu ako zamestnanci a druhú ako podnikatelia. A taký spotrebiteľ .ktorý nie je zamestnaný na normálnu zmluvu ako zamestnanec, ale vie sa preukázať len zmluvou na živnosť popritom nepodniká ale kvôli práci si musel vybaviť živnosť, tak mu oprávnený vypracuje zmluvu o úvere na podnikanie, že si bral úver na účel výkonu jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky. Povinná v tejto súvislosti poukazuje na skutočnosť, že ona nepodniká, pracuje na živnostenskú zmluvu lebo v prípade jej práce ju žiadny zamestnávateľ nezamestná na normálnu pracovnú zmluvu ale len na živnostenskú zmluvu. Povinná zároveň uvádza, že pôžičku si brala len na svoje súkromné účely. Podľa názoru povinnej, súd nemal vôbec poveriť súdneho exekútora vykonaním exekúcie, pretože exekučný titul je v rozpore s dobrými mravmi a újinným právom. Povinná žiada súd, aby exekúciu zastavil z dôvodu, že právomoc rozhodcovského súdu bola založená na absolútne neplatnom právnom úkone (rozhodcovskej doložke ako neprijateľnej zmluvnej podmienke v zmysle §53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka a tým bol Exekučný titul vydaný v rozpore so zákonom. Súd v exekučnom konaní nepreskúmal vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku ale len realizoval svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona, a to ustanovenia §44 ods. 2 Exekučného poriadku, t. j oprávnenie posúdiť, či tento exekučný titul nie je v rozpore so zákonom. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán ktorý k tomu nemal právomoc, ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky. Takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti. Povinná v tomto smere poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 13. Januára 2015 č. k. 5Obdo44/2011, v ktorom Najvyšší súd SR zrušil rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu, ktoré zastavili súdne konanie o neplatnosť spotrebiteľskej zmluvy začaté na návrh spotrebiteľa proti nebankovej spoločnosti. Zastavenie konania súdy odôvodnili prekážkou rozhodnutej veci, keďže medzi účastníkmi konania bol už skôr vydaný rozhodcovský rozsudok, ktorý je právoplatný a vykonateľný. Najvyšší súd judikoval, že súdy konali nesprávne, keď pred rozhodnutím o zastavení konania vôbec neskúmali platnosť a neprijateľnú zmluvnú povahu rozhodcovskej doložky dohodnutej medzi nebankovou spoločnosťou a spotrebiteľom. Rozhodcovskú doložku spotrebiteľa nebanková spoločnosť nanútila formou štandardnej zmluvnej podmienky obsiahnutej vo všeobecných obchodných podmienkach. Najvyšší súd potvrdil, že ak súdy v záujme ochrany spotrebiteľa nepreskúmajú materiálnu platnosť rozhodcovskej doložky a tým aj existenciu prekážky veci rozhodnutej, v prípade prejudiciálneho záveru o neplatnosti rozhodcovskej doložky predstavuje

rozhodcovský rozsudok nulitný akt, na ktorý súd nemôže prihliadať. Rozhodcovský rozsudok, vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Nedostatok právomoci rozhodcovského súdu, odvíjajúci sa od neexistencie či neplatnosti rozhodcovskej zmluvy má v spotrebiteľskej veci za následok materiálnu nevykonateľnosť (nezáväznosť) rozhodcovského rozsudku. Takúto interpretáciu ustanovenia §44 ods. 2 Exekučného poriadku vyžaduje účel právnej úpravy 145Cdo 375/2012 premietajúcej sa v právnych predpisoch na ochranu práv spotrebiteľa tvoriacich samostatné odvetvie práva, a to spotrebiteľské právo. Týmto účelom je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa.

Rozhodcovská doložka vo svojich dôsledkoch predstavuje veľmi výrazný zásah do práv a povinností medzi dodávateľom a spotrebiteľom, pretože nie súd, ale rozhodca rozhodne o právach a právom chránených záujmoch a výsledkom je nový kvalifikovaný záväzok. V tejto súvislosti povinná poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave

z 09.08.2011, č. k. 10Co/326/2010, v ktorom sud konštatoval: „Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj rozhodcovská doložka, ktorá formálne žalobcovi umožňuje výber medzi rozhodcovským súdom a všeobecným súdom, a to z dôvodu, že možnosť iniciovania sporu spotrebiteľom je iba akademická. Takáto rozhodcovská doložka nie je spôsobilá eliminovať hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa.“ Oprávneniu súdov v exekučnom konaní skúmať právomoc rozhodcovského súdu v súvislosti s existenciou rozhodcovskej zmluvy, resp. s jej neplatnosťou, nebránia ustanovenia zákona o rozhodcovskom konaní. Povinná dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu SR IV. ÚS 371/2018. Súd rozhodol o sťažnosti oprávneného, kedy ju odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Pretože povinnej bolo podľa jej názoru odňaté právo na spravodlivý súdny proces, aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prieťahov v jej prítomnosti, verejne a aby sa mohla vyjadriť ku všetkým dôkazom, povinná žiada súd, aby v jej veci konal a prihliadol na skutočnosť, že Exekučný titul je nespôsobilým exekučným titulom, je neúčinný a žiada, aby súd rozhodol o zastavení exekúcie.

5. Súdny exekútor vo svojom vyjadrení uvádza, že povinná podala návrh na zastavenie exekúcie s poukázaním na porušenie jednotlivých ustanovení týkajúcich sa rozhodcovských rozhodnutí. Napriek tomu, že oprávnený bol vyzvaný, aby sa k návrhu vyjadril, do dňa predloženia návrhu povinnej na zastavenie exekúcie súdu tak neurobil a k návrhu sa nevyjadril.

6. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku:

„Súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,

b) exekučný titul bol zrušený,

c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,

d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu.“

7. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku:

„Povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.“

8. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku:

„V neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.“

9. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku:

„Ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.“

10. Pokiaľ sa povinná v Návrhu 2 domáha súdnej ochrany ako spotrebiteľ, súd v tejto súvislosti uvádza, že skutočnosť, že sa v danom prípade nejedná o exekúciu na podklade exekučného titulu, priznávajúceho nárok zo spotrebiteľskej zmluvy vyplýva aj zo samotnej Zmluvy o revolvingovom úvere č. 225018 - 73615 zo dňa 20.07.2015, nakoľko podľa bodu 1.1 predmetnej zmluvy: „Veriteľ poskytne Dižníkovi na účely výkonu jeho podnikateľskej činnosti peňažné prostriedky v dohodnutej výške 6.624,- EUR ...“. Zmluva nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, nakoľko povinná vstúpila do právneho vzťahu s oprávneným na základe vyhlásenia, že poskytnuté peňažné prostriedky použije na výkon podnikania, a teda nie na svoju súkromnú potrebu. Vzhľadom na uvedené nie je možné túto zmluvu o úvere potvrdzovať ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Súd by mal v tejto súvislosti akceptovať aj dobrú vieru oprávneného, s ktorou do právneho vzťahu s povinnou vstupoval. Súd v tejto súvislosti poukazuje na judikatúru Európskeho súdneho dvora, a to rozhodnutie C464/01, ako aj na rozhodnutie Bundesgerichtshof, SRN, zo dňa 22.12.2004 sp. zn. VIII, ZR 91/04. Preto, ak povinná v zmluve o úvere

uviedla a aj podpísala, že sú poskytované peňažné prostriedky na účel výkonu jej podnikania, treba chrániť dobrú vieru oprávneného a povinnej nepriznať právne postavenie spotrebiteľa. Rovnaký záver zaujal aj Krajský súd v Bratislave v sp. 6Co/173/2012 zo dňa 28.5.2012.

11. Exekučný súd nie je oprávnený skúmať vecnú správnosť vykonateľného rozhodnutia, na podklade ktorého je exekúcia vykonávaná, skúma len tie náležitosti tohto rozhodnutia, ktoré sú rozhodujúce pre vydanie poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi a povolenie exekúcie. Predmetom návrhu povinnej na zastavenie exekúcie v danom prípade boli skutočnosti, ktorých relevancia sa skončila nadobudnutím vykonateľnosti rozhodnutia, na základe ktorého je vykonávaná exekúcia. Pokiaľ povinná namietala, že v skutočnosti jej boli zo strany oprávneného poskytnuté peňažné prostriedky len vo výške 2.000,- EUR, takúto obranu a tvrdenia mohla povinná uplatniť iba v základnom (rozhodcovskom) konaní. V rozhodcovskom konaní bola povinná vyzvaná z výzvy zo dňa 18.08.2016 na podanie žalobnej odpovede k žalobe a jej prílohám, a to v lehote 14 dní od doručenia výzvy poučením o webovom sídle Slovenského arbitrážneho súdu s vnútornými predpismi. Povinná výzvu neprevzala a zásielka bola uložená na pošte pričom doručenie nastalo podľa § 25 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní (ďalej len „ZRK“).

12. Podľa § 25 ods. 1 ZRK:

„Ak sa účastníci rozhodcovského konania nedohodli inak, písomnosti sa považujú za doručené, ak boli doručené adresátovi osobne alebo do sídla, alebo na miesto podnikania adresáta, alebo na miesto jeho trvalého pobytu. Ak nemožno doručiť písomnosť adresátovi na nijakom z uvedených miest ani po vynaložení primeraného úsilia na zistenie tejto skutočnosti, písomnosti sa považujú za doručené, ak sú zaslané do posledného známeho sídla alebo miesta výkonu podnikania, alebo miesta trvalého pobytu adresáta doporučenou zásielkou alebo iným spôsobom, ktorý umožňuje overiť snahu doručiť písomnosti.“

13. Nakoľko povinná v Návrhu 2 namietala i nedoručenie rozhodcovského rozsudku, súd si vyžiadal od Slovenského arbitrážneho súdu v Bratislave zaslanie potvrdenia o doručení rozhodcovského rozsudku sp. zn.: 244/08/16 zo dňa 21.11.2016 žalovanej Andrei Vavrekovej. Dňa 06.02.2020 bol súdu doručený rozhodcovský spis, z ktorého má súd za preukázané, že predmetný rozhodcovský rozsudok zo dňa 21.11.2016 bol povinnej doručený na adresu jej vtedajšieho trvalého pobytu, resp. miesta podnikania, t. j. Nová 818, 049 25 Dobšiná, pričom zásielka bola uložená na pošte dňa 15.12.2016 a Slovenskému arbitrážnemu súdu vrátená dňa 21.12.2016, nakoľko povinná si zásielku v odbernej lehote neprevzala. Doručenie rozhodcovského rozsudku teda nastalo v zmysle ust. § 25 ods. 1 ZRK. Aktuálnu adresu trvalého pobytu: Jarková 340/6, 049 25 Dobšiná, má povinná v zmysle výpisu z registra obyvateľov SR prihlásenú až od 18.01.2017.

14. Po vydaní rozhodcovského rozsudku mala povinná možnosť žalobou podanou na príslušnom súde domáhať sa zrušenia rozhodcovského rozsudku, a to v lehote 60 dní od jeho doručenia, o čom bola riadne poučená. Ani túto možnosť však povinná nevyužila a žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v zákonnej lehote nepodala. V exekučnom konaní nie je možné opätovne skúmať vykonateľný exekučný titul z hmotnoprávneho hľadiska, a preto súd dospel k záveru, že povinná v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázala skutočnosti, na základe ktorých by mala byť exekúcia zastavená. Nakoľko z predložených dokumentov má súd za dostatočne preukázané, že predmetná exekúcia nie je vykonávaná na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore, Exekučný titul ani rozhodcovská zmluva neboli podrobené prieskumu podľa § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku.

15. Podľa vyššie citovaného ustanovenia § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinná namietat len skutočnosti ktoré nastali po uplynutí 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie, teda v tomto prípade po 21.06.2018. Povinná vo svojom v poradí ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 11.06.2019 neuviedla žiadne skutočnosti, ktoré by nastali po uplynutí 15 dňovej lehoty od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a preto ho súd v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

16. Nakoľko si žiadny z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie neuplatnil, súd o trovách konania nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.